

Udtryk, og det er det, der foreslaas her i Overensstemmelse med, hvad alle Tillidsmænd for Børnesagen ønsker, idet man foreslaar i Stedet for „sædeligt fordærvede“ at sætte: Børn, der har vist sig at have en særlig vanskelig Karakter eller har udvist meget slet Opførsel. Man har indvendt herimod, at det var mange Ord, det var hele Sætninger, men man har saa paa den anden Side sagt: Ja, men det er netop en Fordel ikke at have et enkelt kort Ord, der saa let bliver et Stempelmærke af uheldig Art, der sættes paa vedkommende Hjem og let kan huskes, let bruges og derved kommer til at skade en hel Del. Vi ved jo, hvor let der opstaar saadanne Øgenavne som kan følge Børnene hele deres Liv igennem. § 2 gaar altsaa ud paa at foretage denne Ændring i den bestaaende Værgeraadsløve.

Da vi nu overhovedet skulde ændre Loven, var det ogsaa rimeligt, syntes vi — og det andet høje Ting har givet sin Tilslutning dertil —, at Ordet „Justitsministeren“ og „Undervisningsministeren“, der forekommer overalt i Værgeraadsløven, ændres til „Socialministeren“, nu da Værgeraadsforsorgen er lagt ind under Socialministeriet, dog saaledes, at Ordet „Justitsministeren“ beholdes dér, hvor det netop skal være Justitsministeren, der træffer Afgørelsen.

Da Værgeraadsløven er en meget brugt Lov, som læses af mange og maa læses af mange, har vi ment det rigtigst, hvis disse Ændringer gennemføres, at søge Tilladelse til at lade hele Loven optrykke paa ny med disse Ændringer.

Lovforslaget er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting efter en grundig Udvalgsbehandling; jeg anbefaler det ogsaa til dette høje Tings Vedtagelse.

Kammersgaard: Det foreliggende Lovforslag er jo, som den højtærede Socialminister bemærkede, vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling. Jeg gør dette saa meget hellere, som Lovforslagets Ophøjelse til Lov imødeses med Glæde af de Kvinder og Mænd, til hvis Omsorg de Børn er betroet, som Forslaget omhandler. Det er derfor mit Haab, at Lovforslaget vil kunne passere dette høje Ting hurtigt og uden Udvalgsbehandling.

Chr. Søgaard: Den højtærede Socialminister har jo nu gjort udførlig Rede for

dette lille Lovforslag, saa der er ingen Grund for mig til at komme nærmere ind derpaa. Der er ingen Tvivl om, at Værgeraadsløven ved disse Ændringer bliver bedre og mere anvendelig. Og da alle Partier i Landstinget har været enige om at gennemføre dem, vil de forhaabentlig ogsaa i dette høje Ting kunne gennemføres hurtigt og uden nogen Udvalgsbehandling. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Pürschel: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget gennemføres uændret.

A. M. Hansen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne udtale min Tilslutning til de her foreslaaede Ændringer. Disse Ændringer er jo velkendte, idet de allerede i 1922 i Ønskeform var fremsat af Børnesagens Fællesraad. Ogsaa den Gang gav jeg min Tilslutning til de fremførte Ønsker, saa jeg kan nøjes med at henvise til mine Udtalelser, som staar at læse i Folketings-tidende for 19. April 1922 Spalte 6395, hvor det vil kunne ses, at jeg udtalte mig mod den Ændring af § 70, som Landstinget havde foretaget. Jeg kan derfor udtale min Glæde over, at Landstinget nu belært af Erfaringerne har ændret Paragraffen, saaledes at Ansvar for Oprettelsen af Børnehjem og Plejehjem kommer til at hvile dér, hvor Ansvar bør hvile, nemlig hos det stedlige Værgeraad. Ogsaa Ændringen i § 35, der gaar ud paa at ændre det saa daarligt ansete Udtryk „sædeligt fordærvede“ til det her i Lovforslaget foreslaaede, billiger jeg. Som sagt, jeg kan anbefale Forslaget uændret til hurtig Fremme her i dette høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen Onsdag den 10. Marts Kl. 1 med følgende Dagsorden:

1) Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg i Henhold til Grundlovens § 49 til Valg af Statsrevisorer.